

Sygn. akt I C upr 957/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Baca

Protokolant: Katarzyna Sieczka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko E. A.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. A. na rzecz strony powodowej (...) S.A. we W. kwotę 251zł 51gr (dwieście pięćdziesiąty jeden złotych pięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami:

od kwoty 28zł 56gr od dnia 11 maja 2012r. do dnia zapłaty,

od kwoty 222zł 95gr od dnia 1 września 2010r. do dnia zapłaty;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 89zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C upr 957/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. we W. wniosła o zasądzenie od pozwanej E. A. kwoty 568zł 50gr wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 70zł 38gr od dnia 16.09.2010r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 498zł 12gr od dnia 28.08.2009r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że nabyła w dniu 16.12.2010r. od (...) S.A. we W. wierzytelność wobec pozwanej z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi telekomunikacyjne, na którą składały się: należność główna z tytułu niezapłaconych faktur oraz odsetki ustawowe od tych należności. Strona powodowa podała przy tym że dochodzona kwota obejmuje należność główną w wysokości 498zł 12gr oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 70zł 38gr.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 28.05.2012r. w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy (...)uwzględnił powództwo

Pozwana E. A. złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa. Przyznała, że w dniu 31.10.2008r. zawarła z (...) S.A. we W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, ale z uwagi na rozwiązanie umowy najmu lokalu zmuszona była ją wypowiedzieć, co też uczyniła pismem z dnia 27.05.2009r,

doręczonym w dniu 01.06.2012r. Pozwana wskazała, że (...) S.A. we W. oświadczyła, iż umowa została rozwiązana w dniu 01.07.2009r, a saldo rozliczeń wynosi 235zł 14 gr. Wskazała, że po dokonaniu zapłaty tej kwoty zwróciła się o wydanie dokumentów rozliczeniowych i w dniu 28.08.2009r. otrzymała faktury za maj, czerwiec i lipiec 2009r. Podniosła także, że nienależna jest opłata abonamentowa za miesiąc lipiec 2009r. w kwocie 76zł 14 gr i w związku z tym zgłasza „zarzut kompensaty”. Pozwana podała, iż następnie otrzymała fakturę na kwotę 504zł 51gr, obejmującą opłatę wyrównawczą za rozwiązanie umowy przed upływem 12 miesięcy. Zarzuciła, iż postanowienie umowne, na podstawie którego naliczono karę, stanowiło klauzulę niedozwoloną. Wskazała nadto, iż nie przedstawiono jej sposobu wyliczenia tej opłaty. Pozwana stwierdziła, iż opłaty za V, VI i VII naliczono jej prawdopodobnie bez rabatów, a więc zapłaciła już część kary umownej. Nadto podniosła ona zarzut przedawnienia roszczenia, powołując się na art. 751 pkt 1 kc. Stwierdziła, że nie otrzymała noty odsetkowej na kwotę 70zł 38gr i zakwestionowała żądanie strony powodowej zasądzenia odsetek od tej kwoty od dnia 16.09.2010r. Pozwana podniosła także, iż strona powodowa nie wykazała, by nabyła w drodze cesji dochodzoną pozew należność.

Pismem procesowym z dnia 18.02.2013r. strona powodowa cofnęła pozew w zakresie odsetek od kwoty 70zł 38gr za okres od dnia 16.09.2010r. do dnia 10.05.2010r, zrzekając się roszczenia w tej części i podtrzymując w dalszym zakresie żądanie pozwu.

Postanowieniem wydanym na rozprawie dnia 26.02.2013r. Sąd umorzył postępowanie co do żądania zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 70zł 38gr od dnia 16.09.2010r. do dnia 10.05.2012r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31.10.2008r. pozwana E. A., jako osoba prowadząca kancelarię prawną, zawarła z (...) S.A. we W. umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas nieokreślony oraz aneks nr (...) do tej umowy dotyczący usługi dostępu do sieci (...) D.1. W umowie wskazano, iż linia abonenta zlokalizowana będzie przy ul. (...) we W.. Za uzyskanie dostępu do linii należność wynosiła 122zł, jednak pozwana otrzymała 99% rabatu na powyższą usługę. W umowie strony postanowiły, iż pozwana skorzysta z promocji w ramach Regulaminu „M. prędkość za mega niską cenę”. Wybrała ona przy tym taryfę (...).

W aneksie do tej umowy wskazano, iż jednorazowa opłata miesięczna z tytułu dostępu do usługi wynosiła 99zł, zaś miesięczna opłata abonamentowa 62zł. Ponieważ pozwana skorzystała z oferty promocyjnej „M. prędkość za mega niską cenę” pobrano od niej opłatę jednorazową za uzyskanie dostępu w kwocie 1zł 22gr oraz ustalono, iż stała opłata miesięczna wyniesie 24zł 90gr brutto.

W związku z zaoferowaniem przez operatora ceny z rabatem za uruchomienie usługi (...) oraz stałej opłaty z rabatem, pozwana zobowiązała się do nie wypowiedzania umowy przez okres dwunastu miesięcy (§5 ust. 1 aneksu). W wypadku wypowiedzenia przez pozwaną umowy lub aneksu w tym terminie, zobowiązał się ona do zapłaty opłaty wyrównawczej, która stanowić miała równowartość rabatów udzielonych abonamentowi w okresie dwunastu miesięcy (§ 5 ust. 3 aneksu).

Dowód: umowa (...) z dnia 31.10.2008r. – k. 80,

aneks nr (...) z dnia 31.10.2008r. – k. 95,

Regulamin promocji „M. prędkość za mega niską cenę” – k. 81 – 82.

W Regulaminie „M. prędkość za mega niską cenę” wskazano, iż w przypadku wyboru Taryfy firmowej - profil podstawowy (...) opłata miesięczna za usługę (...) wynosiła 24zł 90gr brutto. Abonent otrzymywał w przypadku wyboru powyższej taryfy z tytułu R. Promocyjnego oraz rabatu wynikającego z rodzaju zawartej umowy co do usługi (...) przy okresie promocji 12 miesięcy ulgę w łącznej kwocie 445zł 20gr brutto. W przypadku nabycia nowej linii telefonicznej wysokość ulgi zwiększona była o kwotę 120zł 78gr (122zł - 1zł 22gr) z tytułu rabatu w opłacie za uzyskanie

dostępu do sieci telekomunikacyjnej. Nadto przy nabyciu nowej usługi (...) ulgę należało zwiększyć o kwotę 97zł 78gr brutto (99zł - 1zł 22gr).

Dowód: Regulamin „M. prędkość za mega niską cenę” - k. 81 - 82.

W § 4 Regulaminu świadczenia usług internetowych w sieci (...) S.A. we W. wskazano, iż podstawą rozliczeń pomiędzy operatorem, a abonentem jest faktura VAT wystawiona z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz z tytułu świadczenia usług w sieci (...). Faktury miały być wystawiane w cyklu rozliczeniowym. Abonent zobowiązany był do regulowania należnych płatności z tytułu świadczonych na jego rzecz usług określonych otrzymanymi fakturami w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury. Zgodnie z §3 ust. 9 umowa o świadczenie usług w sieci (...) mogła być rozwiązana przez każdą ze stron z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia.

Dowód: Regulamin świadczenia usług internetowych w sieci (...) S.A. we W. - k. 84 - 86.

Zgodnie z Regulaminem świadczenia usług transmisji danych i usług internetowych w sieci Dialog, obowiązującym od dnia 01.04.2009r. umowa o świadczenie usług mogła być rozwiązana lub zmieniona przez abonenta w sposób skutkujący zaprzestaniem świadczenia usług w każdym czasie, z 30 - dniowym okresem wypowiedzenia, przez złożenie oświadczenia w formie pisemnej, doręczonego osobiście do biura obsługi klienta lub przesłanego na adres operatora. Bieg okresu wypowiedzenia był liczony od dnia otrzymania przez jednostkę organizacyjną (...) powyższego oświadczenia.

Dowód: Regulamin świadczenia usług transmisji danych i usług internetowych w sieci (...) – k. 87.

Pozwana w związku z sytuacją rodzinną rozwiązała umowę najmu lokalu użytkowego przy ul. (...) we W. i opuściła ten lokal w dniu 4.05.2009r. Po tym dniu nie miała już dostępu do biura i nie mogła odbierać kierowanej na ten adres korespondencji.

Dowód: przesłuchanie pozwanej E. A. - k. 113.

Pozwana E. A. pismem z dnia 27.05.2009r. wypowiedziała (...) S.A. we W. umowę nr (...) z dnia 31.10.2008r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podała, że zmieniła lokalizację biura z ul. (...) we W. na ul. (...) we W., gdzie nie ma możliwości przeniesienia usług telefonicznych (...) ze względów technicznych. Wniosła o doręczanie jej wszelkich faktur na nowy adres, gdyż w dniu 4.05.2009r. opróżniła dotychczasowe biuro i nie ma już do niego dostępu. Pismo to doręczono operatorowi dnia 01.06.2009r.

Dowód: pismo pozwanej z dnia 27.05.2009r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 49 – 50.

Pismem z dnia 16.07.2009r, doręczonym dnia 20.07.2009r, pozwana poinformowała operatora, że nie otrzymała do tej pory żadnych faktur, ani dokumentów rozliczeniowych. Ponownie wskazała jako nowy adres, na który powinny zostać doręczone jej faktury ul. (...) we W..

Dowód: pismo pozwanej z dnia 16.07.2009r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 106 - 107.

(...) S.A. we W. w piśmie z dnia 03.08.2009r. wskazała, że saldo rozliczeń pozwanej według stanu na dzień 03.08.2009r. wynosi 235zł 41gr oraz że powiększy się ono o należności wynikające ze świadczenia usług w okresie wypowiedzenia. Potwierdzono, iż umowa została rozwiązana dnia 01.07.2009r.

Dowód: pismo (...) S.A. we W. z dnia 03.08.2009r. – k. 97.

W tym też dniu operator wystawił pozwanej fakturę VAT (...) na kwotę 504zł 51gr brutto (413zł 53gr netto), na którą składała się opłata abonamentowa i za usługę prezentacji nr (...) za dzień 01.07.2009r. w wysokości 1zł 40gr netto, opłata wyrównawcza w kwocie 411zł 45gr netto, abonent (...) w wysokości 68gr netto po rabacie także za dzień 01.07.2009r.

Dowód: faktura VAT (...) z dnia 03.08.2009r. – k. 57.

Pozwana w piśmie z dnia 17.08.2009r, doręczonym dnia 20.08.2009r, skierowanym do firmy windykacyjnej (...) Sp. z o.o. wskazała, że dokonała zapłaty kwoty 235zł 41gr na konto (...) S.A. Zarzuciła, iż nie знаła wysokości zobowiązań, rachunki były bowiem przesyłane na adres lokalu przy ul. (...), który to lokal pozwana opróżniła dnia 4.05.2009r. i od tego momentu nie ma do niego dostępu. Do pisma pozwana dołączyła potwierdzenie przelewu w dniu 17.08.2009r. na konto operatora kwoty 235zł 41gr.

Dowód: pismo pozwanej z dnia 17.08.2009r. wraz z potwierdzeniem odbioru i potwierdzeniem przelewu – k. 103 - 105.

W piśmie z dnia 01.09.2009r. pozwana E. A. stwierdziła, iż otrzymała fakturę na kwotę 504zł 51gr i zwróciła się do operatora z prośbą o przedstawienie jej sposobu wyliczenia opłaty wyrównawczej. Pismo to doręczono (...) S.A. dnia 04.09.2009r.

Dowód: pismo pozwanej z dnia 01.09.2009r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 101 - 102.

(...) S.A. we W. w dniu 09.10.2009r. wystawiła pozwanej fakturę korygującą (...) na kwotę 6zł 39gr, z której wynika, że w fakturze VAT (...) błędnie wskazano kwotę opłaty wyrównawczej jako 411zł 45gr netto, podczas gdy opłata ta powinno wynieść 406zł 21gr netto.

Dowód: faktura korygująca (...) z dnia 09.10.2009r. – k. 110.

Pismem z dnia 03.11.2009r, doręczonym operatorowi dnia 5.11.2009r. pozwana ponownie zwróciła się o przedstawienie jej sposobu wyliczenia opłaty wyrównawczej w kwocie 504zł 51gr. Wskazała, iż w dniu 1.09.2009r. otrzymała fakturę na kwotę 504zł 51gr tytułem opłaty wyrównawczej. Podniosła przy tym, iż duplikaty faktur za 3 miesiące, otrzymała dopiero pod koniec sierpnia 2009r.

Dowód: pismo pozwanej z dnia 03.11.2009r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 98– 100.

(...) S.A. we W. w piśmie z dnia 16.07.2010r. stwierdziła, że zamierza skorygować należny podatek VAT, wskazując, iż należność wynikająca z faktury VAT, zgodnie z załącznikiem, wynosi 498zł 12gr.

Dowód: pismo (...) S.A. we W. z dnia 16.07.2010r. – k. 96.

W dniu 31.08.2010r. (...) S.A. we W. wystawiła pozwanej notę odsetkową (...)– (...), w której wyliczyła skapitalizowane odsetki ustawowe w łącznej kwocie 70zł 38gr, obliczone w następujący sposób:

- kwota 35gr od kwoty 80zł 76gr, wynikającej z faktury (...), której termin płatności upłynął w dniu 26.02.2009r. (12 dni zwłoki),
- kwota 4gr od kwoty 111zł 14gr, wynikającej z faktury (...), której termin płatności upłynął w dniu 28.04.2009r. (1 dzień zwłoki),
- kwota 2zł 43gr od kwoty 83zł 13gr, wynikającej z faktury (...), której termin płatności upłynął w dniu 27.05.2009r. (82 dni zwłoki),
- kwota 1zł 41gr od kwoty 76zł 14gr, wynikającej z faktury (...), której termin płatności upłynął w dniu 26.06.2009r. (52 dni zwłoki),
- kwota 68gr od kwoty 76zł 14gr, wynikającej z faktury (...), której termin płatności upłynął w dniu 23.07.2009r. (25 dni zwłoki),
- kwota 65zł 47gr od kwoty 498zł 12gr, wynikającej z faktury (...), której termin płatności upłynął w dniu 27.08.2009r. (369 dni zwłoki).

Dowód: nota odsetkowa(...)- (...)z dnia 31.08.2010r. – k. 31.

W dniu 16.12.2010r. (...) S.A. we W. zawarła ze stroną powodową (...) S.A. we W. umowę przelewu wierzytelności nr (...), na mocy której strona powodowa nabyła wierzytelności w stosunku do osób wskazanych w załączniku do umowy.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 16.12.2010r. – k. 29 - 30.

W tym samym dniu (...) S.A.skierowała do pozwanej zawiadomienie o zawartej w dniu 16.12.2010r. ze stroną powodową umowie przelewu wierzytelności, na mocy której (...) S.A.nabyła wierzytelność w kwocie 568zł 50gr, obejmującą kwotę 504zł 51gr, wynikającą z faktury VAT (...)z dnia 03.08.2009r. oraz kwotę 70zł 38gr z noty odsetkowej (...)- (...)z dnia 31.08.2010r.

Dowód: pismo (...) S.A. z dnia 16.12.2010r. – k. 34.

W dniu 11.04.2012r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 675zł 35gr, wynikającej z noty odsetkowej oraz faktury (...), na którą składała się kwota 568zł 50gr tytułem należności głównej oraz kwota 106zł 85gr tytułem kosztów windykacji.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 11.04.2012r. – k. 33.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jedynie częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na przedłożonych dokumentach. Ponieważ strona powodowa na podstawie art. 129 kpc zażądała złożenia przez pozwaną oryginałów przedstawionych przez nią kserokopii dokumentów, pozwana na rozprawie dnia 26.02.2013r. złożyła ich oryginały. Sąd uznał nadto za wiarygodne przesłuchanie pozwanej, korespondowało ono bowiem z treścią złożonych przez nią dokumentów.

Sąd uznał nadto, iż pismo z dnia 26.10.2009r. (k. 83) nie stanowi dowodu na okoliczność, iż operator powiadomił pozwaną o sposobie wyliczenia opłaty wyrównawczej. Pismo to nie jest bowiem dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245kpc, nie zostało ono bowiem podpisane. Nadto strona powodowa nie przedłożyła dowodu doręczenia tego pisma, a pozwana zaprzeczyła, by je otrzymała.

Zgodnie z treścią art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o ich świadczenie. W następstwie jej zawarcia powstaje między dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, a użytkownikiem tych usług stosunek zobowiązaniowy, którego treść kształtuje umowa oraz regulamin usług telekomunikacyjnych, przy czym świadczenie użytkownika polega na uiszczaniu opłat za świadczone przez operatora usługi.

Jak ustalono pozwana wypowiedziała łączącą ją z (...) S.A. umowę przed upływem terminu 12 miesięcy od niej zawarcia, w którym to okresie obowiązywać miała oferta promocyjna. W tym czasie nie obowiązywał przy tym przepis art. 71a Prawa telekomunikacyjnego, który wszedł w życie dnia 6.07.2009r, a zatem już po rozwiązaniu wspomnianej umowy.

Wbrew twierdzeniom pozwanej w niniejszej sprawie nie znajdują zastosowania przepisy art. 385¹ kc i art. 385³ kc, dotyczące niedozwolonych postanowień umownych. Przepisy te odnoszą się bowiem do umów zawieranych przez konsumentów, natomiast pozwana umowę z dnia 31.10.2008r. zawarła jako osoba prowadząca kancelarię prawną, a zatem jako przedsiębiorca.

Zgodnie z art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez

dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Niewątpliwie zatem wobec wypowiedzenia umowy z dniem 1.06.2009r. operator był uprawniony do dochodzenia od pozwanej opłaty przewidzianej w art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego.

Istotne w sprawie było jednak ustalenie, czy opłatę naliczoną pozwanej za rozwiązanie umowy przed upływem 12 miesięcy ustalono zgodnie z treścią powołanego przepisu. W świetle art. 57 ust. 6 powołanej ustawy strony umowy mogły umówić się, że równowartość pewnych ulg zostanie zwrócona w przypadku wcześniejszego jej rozwiązania. Przepis ten znajduje zastosowanie w odniesieniu do ulg jednorazowych udzielonych przy zawarciu umowy, a więc np. ulgi w opłacie aktywacyjnej. Taka ulga udzielona jest przy zawarciu umowy w określonej kwocie i można jej wartość podzielić proporcjonalnie do czasu trwania umowy planowanego i faktycznego.

Jak wynika z umowy, aneksu do niej i Regulamin „M. prędkość za mega niską cenę” pozwana dokonała wyboru Taryfy firmowej - profil podstawowy (...), co do której w przypadku nabycia nowej linii telefonicznej ulga z tytułu rabatu w opłacie za uzyskanie dostępu do sieci telekomunikacyjnej wynosiła 120zł 78gr (122zł - 1zł 22gr), a z tytułu uzyskania dostępu do Internetu 97zł 78gr brutto (99zł - 1zł 22gr). Łączna wartość ulg z powyższego tytułu wyrażała się zatem kwotą 218zł 56gr brutto (179zł 15gr netto), co oznacza, iż na każdy miesiąc trwania umowy ulga ta wynosiła 18zł 21gr. Operator wskazał, iż umowa została rozwiązana z dniem 1.07.2009r, a zatem w terminie 30 dni od doręczenia mu jej wypowiedzenia, a przed upływem 4 miesięcy do zakończenia okresu, w którym pozwana zobowiązała się nie wypowiedzieć umowy. Ulga, do zwrotu której z powyższego tytułu zobowiązana jest pozwana, wynieść powinna więc 72zł 84gr (18zł 21gr x 4). Nadto operator zawierając umowę udzielił pozwanej ulgi w stałej opłacie miesięcznej w wysokości łącznie 445zł 20gr brutto (37zł 10gr x 12). Stała opłata miesięczna poza promocją wynosiła bowiem 62zł, a w ramach oferty promocyjnej 24zł 90gr, co daje 37zł 10gr ulgi miesięcznie. W związku z tym, iż umowa trwała 8 miesięcy, kwota 445zł 20gr ulgi powinna zostać pomniejszona o kwotę 296zł 80gr (37zł 10gr x 8 miesięcy). Pozwana z tego tytułu jest zatem zobligowana do zapłaty kwoty 148zł 40gr brutto. Łącznie zatem opłata, do której zapłaty z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy zobowiązana jest pozwana na podstawie art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego, wynosi 221zł 24gr brutto (72zł 84gr + 148zł 40gr).

Wbrew twierdzeniom pozwanej operator odnośnie miesiąca lipca 2009r. żądał od niej zapłaty opłaty abonentowej jedynie za dzień 1.07.2009r. w kwocie 1zł 40gr netto, tj. 1zł 71gr brutto. Jest to abonament za telefon. Abonamentu za dostęp do Internetu w kwocie 0,68zł netto Sąd nie uwzględnił, przyjmując, iż niezasadne byłoby jego naliczenie, skoro ulgę w opłacie z tego tytułu za VII 2009r. uwzględniono przy ustalaniu opłaty wyrównawczej.

Wobec powyższego pozwana zobligowana jest do zapłaty na rzecz strony powodowej łącznie kwoty 222zł 95gr (221zł 24gr + 1zł 71gr).

Należy przy tym zauważyć, iż pozwana miała możliwość zweryfikowania wysokości opłaty wyrównawczej i zapłaty tej jej części, której nie kwestionowała. Wysokość udzielonych jej ulg wynikał bowiem tak z umowy z dnia 31.01.2008r. oraz z aneksu do niej, jak i z Regulamin „M. prędkość za mega niską cenę”. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, iż pozwana nie pozostawała w opóźnieniu w zapłacie tej należności.

Brak było nadto podstaw do miarkowania tej opłaty na podstawie art. 484§2kc. Po pierwsze zdaniem Sądu opłata ta w istocie nie stanowi kary umownej w rozumieniu art. 484§1kc. Po wtóre okoliczność, na którą powołuje się pozwana, iż zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane, jest uwzględniana przy ustalaniu wysokości tej opłaty. Nie może ona bowiem przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Opłata ta jest zatem odpowiednio zmniejszana w zależności od czasu trwania umowy. W ocenie Sądu ustalona opłata w kwocie 221zł 24gr brutto nie jest nadto niewspółmiernie wysoka.

Termin przedawnienia roszczenia o zapłatę tej kwoty określa art.118kc, nie zaś jak podnosiła pozwana art. 751kc. Elementy istotne umowy z dnia 31.10.2008r. i aneksu do niej zostały bowiem wystarczająco uregulowane przez Prawo

telekomunikacyjne, wobec czego do tych umów – choć są to umowy o świadczenie usług – nie mają zastosowania przepisy art. 750 i nast. kc (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7.05.2009r, III CZP 20/09, LEX nr 512983). W sprawie należy mieć zatem na względzie 3-letni, nie zaś 2-letni okres przedawnienia. W sprawie wierzytelność przysługiwała pierwotnie (...) S.A, która niewątpliwie świadczyła usługi telekomunikacyjne w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Skoro zatem pozew wniesiono dnia 11.05.2012r, dochodzone pozwem roszczenie nie można uznać za przedawnione.

Strona powodowa wniosła nadto o zasądzenie tytułem skapitalizowanych odsetek kwoty 70zł 38gr. Pozwana w całości zakwestionowała tę należność. Wobec tego w świetle art. 6 kc strona powodowa powinna była wykazać, iż pozwana była zobowiązana do zapłaty kwot wskazanych w nocie odsetkowej, a obejmujących faktury ujęte w punkcie 1 i 2 noty oraz, iż należności te były płatne we wskazanych w nocie terminach. Okoliczności te nie zostały udowodnione. Odnośnie zaś faktur płatnych w V, VI i VII na kwotę łączni e 235zł 41gr, to pozwana zarzuciła, iż otrzymała je dopiero w VIII 2009r. i wówczas dnia 17.08.2009r. dokonała przelewu należności na konto operatora. Wbrew bowiem informacji o zmianie adresu, nie doręczono jej faktur na podany nowy adres do korespondencji. Pozwana w piśmie z dnia 17.08.2009r, doręczonym dnia 20.08.2009r, skierowanym do firmy windykacyjnej (...) Sp. z o.o. powołała się na powyższe okoliczności. W § 4 Regulaminu świadczenia usług internetowych w sieci (...) S.A. we W. wskazano zaś, iż podstawą rozliczeń pomiędzy operatorem, a abonentem jest faktura VAT wystawiona z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz z tytułu świadczenia usług w sieci DialNet. Abonent zobowiązany był do regulowania należnych płatności z tytułu świadczonych na jego rzecz usług określonych otrzymanymi fakturami w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury. Regulamin wskazywał zatem na obowiązek doręczenia faktury. Nie sposób przyjąć, iż termin zapłaty należności objętej fakturą mógł upłynąć przed jej doręczeniem dłużnikowi. Niezasadne było zatem żądanie zasądzenia odsetek za opóźnienie w zapłacie należności, wynikających z powyższych faktur.

Natomiast odnośnie faktury, obejmującej opłatę wyrównawczą i abonament za dzień 1.07.2009r, to została ona z pewnością doręczona pozwanej w dniu 1.09.2009r, co wynika z pism kierowanych przez pozwaną do operatora i firmy windykacyjnej. Pozwana powinna świadczenie spełnić niezwłocznie (art. 455kc), tj. w terminie 7 dni od dnia następnego po otrzymaniu pisma, tj. do dnia 8.09.2009r. Zasądzone skapitalizowane odsetki ustawowe w kwocie 28zł 56gr, obejmują zatem odsetki liczone od kwoty 222zł 95gr od dnia 9.09.2009r. do dnia 31.08.2010r, tj. do dnia wystawienia faktury odsetkowej (art. 455kc w związku z art. 481§1 i 2 kc). Odsetki te obliczono przyjmując, iż w skali roku kwota odsetek wynosiła 28zł 98gr, tj. 0,08zł za 1 dzień (28zł 98gr : 365). Skoro opóźnienie obejmowało 357dni, pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty 28zł 56gr (0,08zł x 357 dni).

Mając powyższe na względzie na podstawie powołanych przepisów Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 251zł 51gr (222zł 95gr + 28zł 56gr).

Pozwana w toku procesu podniosła zarzut potrącenia, skoro wskazała na „zarzut kompensaty”. Podniosła przy tym, iż uiszczając wspomnianą kwotę 235zł 41gr, zapłaciła abonament za lipiec 2009r. w kwocie 76zł 41gr. Podniosła także, iż abonament po wypowiedzeniu umowy prawdopodobnie naliczono jej bez rabatów. Nie przedłożyła jednak faktur, na które się powoływała, a tym samym nie wskazała ani wysokości wierzytelności, jaka miałaby jej przysługiwać, ani jej w żaden sposób nie wykazała, a to na pozwanej w myśl art. 6 kc spoczywał ciężar dowodu co do tych okoliczności. Podkreślić należy, iż nie uwzględnienie przez Sąd zarzutu potrącenia nie stoi na przeszkodzie późniejszemu dochodzeniu pozwem objętego tym zarzutem roszczenia (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20.11.1987r, III CZP 69/87, OSNC 1989/4/64). Nie przesądzając zasadności żądania w tym zakresie, roszczenia z tego tytułu przysługiwałyby pozwanej w stosunku do operatora.

Pozwana zarzuciła nadto, iż strona powodowa nie wykazała, iż w wyniku zawartej umowy cesji wierzytelności, przeszły na nią dochodzone pozwem roszczenia, w tym roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na rozprawie dnia 26.02.2013r. dodatkowo podniosła, iż umowa cesji złożona w sprawie nie została podpisana przez osoby wskazane w KRS jako uprawnione do reprezentowania (...) S.A.Z umowy tej wynika jednak, iż osoby, które zawarły umowę przelewu były umocowane na podstawie odrębnych pełnomocnictw do reprezentowania operatora, a zatem nie były członkami zarządu, czy prokurentami, ujawnionymi w KRS. Zasadny był zarzut pozwanej, iż z umowy cesji nie wynika,

iż objęła ona wierzytelności dochodzone pozwem. W umowie tej powołano się bowiem na załącznik, którego strona powodowa nie złożyła. Zdaniem Sądu na fakt, iż w istocie umową tą były objęte dochodzone pozwem należności, wskazuje pismo (...) S.A. z dnia 16.12.2010r, którym informowała ona pozwaną o dokonanej na rzecz strony powodowej cesji wierzytelności w kwocie 568zł 50gr, na którą składała się kwota 504zł 51gr, wynikająca z faktury VAT (...) z dnia 03.08.2009r. oraz kwota 70zł 38gr z noty odsetkowej (...) – (...) z dnia 31.08.2010r. Wprawdzie nie wykazano, że pismo to doręczono pozwanej, jednak zostało ono sporządzone i stanowi podstawę do przyjęcia, iż w istocie umowa cesji zawarta tego samego dnia obejmowała dochodzoną pozwem należność. Nie bez znaczenia jest przy tym i ta okoliczność, iż strona powodowa przedłożyła w sprawie dokumenty, które musiały jej być wydane przez (...) S.A, a zatem zasadne jest domniemanie, iż weszła ona w ich posiadanie w związku z zawartą umową przelewu wierzytelności.

Orzeczenie w przedmiocie dalszych odsetek ustawowych znajduje uzasadnienie w art. 481§1 i 2 kc oraz art. 482§1 kc. Strona powodowa od kwoty 498zł 12gr żądała odsetek za okres od dnia 28.08.2009r. do dnia zapłaty, jednocześnie jednak dochodziła skapitalizowanych odsetek od tej kwoty za okres od dnia 28.08.2009r. do dnia 31.08.2010r, co wynika z noty odsetkowej. W tych okolicznościach zasądzając skapitalizowane odsetki od kwoty 222zł 95 gr za okres objęty notą odsetkową, Sąd zasądził dalsze odsetki od tej kwoty od dnia 1.09.2010r. do dnia zapłaty, natomiast od kwoty 28zł 51gr zasądzono odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 11.05.2012r.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zd. 1 kpc. Strona powodowa wygrała co do 44,24% żądania pozwu. Poniosła przy tym koszty procesu w wysokości 227zł obejmujące: 30zł opłaty od pozwu, 180zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego oraz 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Stronie powodowej powinny zatem zostać zwrócone koszty procesu w kwocie 100zł 42gr. Oczywiście omyłkę rachunkową w tym zakresie sprostowano postanowieniem z dnia 22.03.2012r.